

Изјава поводом дешавања на Ади

Дана 19.03. сам дошла са клупским другарицама да гледам утакмицу између ЖФК ЗЕМУНА и ЖФК ПОЖАРЕВЦА. Утакмицу смо посматрале са трибина. У екипи Пожаревца наступа девојка под именом Софија. Та девојка је након наше утакмице против њих, која се играла 7 дана раније, послала гласовну поруку у којој прети капитену наше екипе (Горани) али је ту поруку послала другој играчици из наше екипе, која нам је то проследила. Ја сам се после тога јавила њој на инстаграму где сам желела да те претње престану и скренула јој пажњу на неке фудбалске ствари. Добила сам од ње низ претњи, једна од тих је била да ће ми сломити кичму. Након тога смо одлучиле да одемо на утакмицу и решимо то са њом, вербално наравно, јер је и пре пар месеци претила другој нашој саиграчици која је то решила некако са њом. Софија је пар минута пре краја утакмице кренула да излази са терена а испред ње је била њена саиграчица којој сам ја пришла да се јавим, јер се познајемо од раније. Горана је питала да ли има минут да попричају а она је из торбице коју је имала око струка и са собом на клупи, извадила боксер. Ништа од овога се не би десило да ми нисмо видели да јој је на руци боксер. Након тога следи моја бурна реакција, која није требала да буде таква, али сам само имала намеру да заштитим своју саиграчицу Горану. Софија и ја смо кренуле да добацујемо једна другој, а она је све време стављала и скидала боксер са своје десне руке. У жару свега тога, сам је прстима закачила по глави и због тога бих се извинила јер није била намера уопште да дође до физичког контакта. Нисам могла дуго да се смирим јер сам импулсивна особа, али сам такође особа која раније није имала овакве ситуације и која нема сукоб ни са ким. Узоран сам студент и фудбалер, који жели да има лепу и успешну будућност, а не да има овакве ситуације које могу да утичу на моју даљу каријеру. На крају су Софија и Горана попричале, колико су могле од родитеља, и Софија јој се извинила и свако је отишао својим путем. Овим путем се извињавам Софији, што сам је закачила, и свим девојкама из жфк Пожаревца, мом клубу жфк Раду и мојим саиграчицама, и наравно жфк Земуну који није ништа, сем што је био домаћин те утакмице. Ово ми је само лекција да овакве ствари више не понављам, и наставићу да тренирам и да се трудим у фудбалу, што ми је и једини посао.

Марковић Нелена